

Betlehem – leivän talo

Työ on ihmiselle yksi elämän merkittävimpiä asioita. Siksi kuluneen vuoden monet uutiset työpaikkojen vähenemisestä, irtisanomisista ja lomautuksista ovat olleet surullista kuultavaa. Moni työntekijä pohtii tulevaisuuttaan, monessa perheessä mietitään, miten selvitään jatkossa, moni aprikoi, olenko hyödytön vai tarvitaanko minua vielä.

Jouluevankeliumista avautuu tärkeä näköala työhön ja toimeentuloon. Evankelista Luukas kertoo, että ”sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa.” (Luuk. 2:8)

Paimenet olivat työssä, hoitamassa heille kuuluvaa tehtävää. Työllä on keskeinen merkitys ihmiselämässä. Työ liittyy toimeentuloon, elämän sisältöön, viikkorytmiin ja vuodenviertoon, yhteisöön kuulumiseen, identiteettiin ja moniin muihin elämälle merkittäviin asioihin. Työn puute ei ole ihmiselle eikä yhteiskunnalle hyväksi. Työttömyyden taakka on uhka sekä yksilölle että yhteisölle. Toimeentulon huolet ovat raskaita kantaa, joillekin jopa ylivoimaisia.

Yhtä hyvin liika työkään ei koidu ihmisen eikä yhteisön parhaaksi. Arvelen, että meillä tänään tähän hetkeen kokoontuneilla on kokemusta ennen kaikkea jälkimmäisestä tilanteesta. Tiedämme – ehkä liiankin kipeästi – miten kiire, hektisyys, tehokkuusvaatimukset ja kilpailu johtavat kysymykseen siitä, miten jaksan. Työpaineita riittää vaikka muille jakaa. Olen kohdannut monia, jotka eivät ole jaksaneet. Onnekkaimmat ovat voineet hypätä oravanpyörästä pois, toiset ovat uupuneet ja polttaneet itsensä loppuun.

Jouluevankeliumin näkökulma työn maailmaan on rohkaiseva. Paimenet tekivät ahkerasti ja hyvin työnsä, he olivat oman alansa ammattilaisia. Yö- ja ulkotyöläisinä he tekivät työtä toisten puolesta ja yhteiseksi parhaaksi. Heidän työnsä oli välttämätön, joskaan ei suuresti arvostettu.

Työ kuuluu ihmiselämään. Siksi yhteiskunnassa on yhdessä ponnisteltava sen hyväksi, että jokainen voi edellytyksensä mukaan omalla työllään hankkia toimeentulonsa. Se puolestaan mahdollistaa myös tulonsiirrot niille, jotka eivät voi tehdä työtä.

Työ on välttämätön, mutta sillekin asetettiin rajat. Keskelle työtä ilmestyi Herran enkeli ja ilmoitti Vapahtajan syntymästä. Ja paimenet lähtivät Betlehemiin katsomaan, mitä enkeli oli ilmoittanut. Elämässä oli siis työtäkin tärkeämpiä asioita.

Työssäkin sekä työnkin on oltava kohtuullinen. On annettava aikaa itselle, läheisille ihmisille, perheelle, harrastuksille, lähimmäisille. Joulukuukausi on tästä hyvä

ja tarpeellinen muistutus. Elämä ei ole yhtä kuin työ. Elämässä on työtäkin tärkeämpiä asioita.

Joulun tapahtumat lähtivät liikkeelle Betlehemistä. Tämä nimi, *Betlehem*, merkitsee suomeksi *leivän talo*. Oma työpaikka on leivän talo; se paikka, josta saa jokapäiväisen leivän ja elannon. Se ei ole samantekevä asia, vaan yksi elämän peruslähtökohta.

Aineellinen hyvinvointi ei kuitenkaan yksinomaan riitä. Jokaisen ihmisen on tarpeen löytää vastaus kolmeen kysymykseen: Kuka olen? Mihin kuulun? Mikä on elämäni tarkoitus?

Betlehem, joulun lapsen syntymäpaikka muistuttaa myös siitä leivästä, jota me syötävän leivän lisäksi elämäämme tarvitsemme. Joulun tapahtumien äärellä, joulun seimen luona meille tarjotaan sitä leipää, josta jouluna ihmiseksi syntynyt Vapahtaja sanoo: "Minä olen elämän leipä" (Joh. 6:48).

Joulun lapsi on Jumalan antama vastaus ihmisen syvimpään kaipuuseen ja hengelliseen nälkään. Jeesus Kristus tuli ihmiseksi pelastaakseen meidät kaikesta pahasta ja korjatakseen särkyneen yhteyden Luojan ja luodun välillä. Betlehem on tässäkin mielessä leivän talo. Jouluku on juhla, joka viestii: olet arvokas, Jumalalle rakas ja tärkeä. Hän lähetti ainoan poikansa maailmaan, jotta meillä olisi elämä, nyt tässä ajassa ja kerran taivaassa. Siunatkoon hyvä Jumala joulumme!

Seppo Häkkinen